

DAGSINS MEINING

Ómentaður mentamálaráðharri

Tórbjørn Jacobsen, landsstýrismaður, er enn einaferð í eldinum við einum trúverðigheitsspurningi, har hann beinleiðis sigur skúlafólki við drúgvum royndum í skúlans tænastu, at tað tey siga ikki er satt. Og so sigur hann eisini fyri aðru ferð innan stutta tíð, at Sosialurin sigur ósatt.

Fyrru ferð var fyri einum hálvum ári síðani, tá landsstýrismaðurin av sínum eitingum avsegði grundlógardagin. Í kjalarvørrinum av hesum óvanliga politiska stigi kallaði hann løgmann ein danskan leigusvein.

Hesa søguna handfóru vit hendan dagin, og varð hon forsiðusøgan. Og her er bakgrundin fyri, hví vit júst valdu hesa søguna:

Tá ein redaktión hevur úttalilsí frá einum landsstýrismanni, sum kallar ein sjálvstýrisløgmann fyri ein danskan leigusvein, og hesi úttalilsí enntá finnast á bandi, so er hetta ein viðkomandi søga.

At onkur kann fáa hetta til eina flokspolitiska herferð, fáa vit einki gjørt við, men sum journalistisk søga er hetta tilfar, sum ikki kann tígast burtur.

Socialurin hevði onga grund til at trúgva, at Tórbjørn Jacobsen ikki var maður fyri sín hatt og stóð við tað, hann segði.

Men stutt eftir at blaðið varð komið á gøtuna, kom eitt tíðindaskriv frá Tórbjørni, har hann avsannaði alt, sum stóð í blaðnum. Akkurát á sama hátt sum nú við leiðsluni í Vestmanna skúla.

Tá trein hann fyrstu ferð fram á pall og segði, at tað sum hann hevði sagt, tað hevði hann ikki sagt. Í dag stendur hann fram aftur og sigur, at tað sum leiðslan í Vestmanna Skúla og Sosialurin siga um fundin við Tórbjørn, er ósætt. Enntá fyri opnari mikrofon á sama hátt sum fyrstu ferð, tá alt Føroya Fólk fekk at hoyra við egnum oyrum, at tað ikki altíð er satt, tað sum Tórbjørn førir fram. Og so plaga vit at siga, at fáur lýgur meira enn helvtina.

At blanda flokspolitikk upp í, tá ein hevur rópt seg fastan, tað er ikki annað enn ein ómansligur máti at sleppa sær undan ábyrgd og at vaska síni egnu mistøk upp í onnur.

Vanligur fólkasíður er sjálvur lunnurin undir allari heimsins mentan, og dugir mentamálaráðharrin ikki vanligan fólkasíð, so er hann ómentaður, og tá hava Høgni og Anfinn ein sváran trupulleika at dragast við.

Sleppur landsstýrismaðurin í menta- og skúlamálum at lúgva fyri opnari mikrofon fyri øllum Føroya Fólki, hvussu skulu vit tá hava at okkara børnum, tá tey siga ósatt. Vit hava her ein trupulleika, sum hevur við sjálva sálina í okkara samfelag at gera.

Socialurin

Grindadráp

Heri Mohr

Fyri stuttari tíð síðani hevði SvF tey tíðindi, at landsstýrismaðurin, sum hevur føroyska mentan í hondum, hevði keypt ein málning eftir Mikinesmálaráða fyri – minnist meg rætt – eina kvart millión, og um vit leggja MVG afturat prísinum, so hevur málningurin kostað 312.500 krónur.

Vit sôu og hoyrdu, at talan er um eina mynd við grindadrápsmotivi, og skemtiligá varð sagt, at málningurin kanska skal hanga á einum ávísum vegg í mentamálastýrinum undir liðini á einum koll-

veltingarmanni og idoli úr Argentina.

Annað fingi vit ikki at vita.

Nú er tað soleiðis, at okkara navnframi lista- maður Mikines málaði fleiri málningar við motivi frá grindadrápi. Í bókini »S. Joensen-Mikines, Fær- øernes maler, hans kunst og miljø«, sum Ernst Mentze skrivaði og gav út í 1973, framgongur, at longu í 1932 »fuldførte han et første mindre arbejde med dette motiv«, sum tó ikki hevur nakað tilknýti til teir stóru grindadrápsmálning- arnar málaðir í 1942 í St. Kongensgade í Keyp- mannavn: »Det første af disse billeder blev erhver- vet af grosserer Jacob Dahl, i hvis eje det var til Maj 1961, da det ved auktion blev erhvervet af«Det store nordiske Telegrafsekskab», der i anledning af åbningen af den ny kabelforbindelse mellem Skotland og Fær- øerne – hvorved Færøerne fik sin første telefonfor- bindelse til Vesteuropa – skænkede Mikines-billedet

til det færøske Lagting. Det skete den 23. januar 1962. I dag smykker billedet mødesalen i tinghuset i Tórshavn. Et andet arbejde med samme motiv blev er- hvervet af skuespillerinden Else Højgaard«. – Hon livdi eins og S. Joensen- Mikines 1906-1979. – »Af de nævnte to arbejder er det første (på tinghuset) så av- gjort det værdifuldeste – et betagende kunstværk, bygget op med en kraftfuld rytme i kompositionen og udstrålende en djævelsk råhed og barbarisme...«

Í bókini MIKINES, sum Emil Thomsen/Bárður Ják- upsson góvu út í 1990, síggja vit (Hendingarøð 235/235), at grindadráps- málningar koma fyri í 1942, 1944, 1945, 1946, 1956, 1958 og 1959. Ernst Mentze vil vera við, at málningurin 1956 »i skøn- hed og dramatik kommer meget nær de tidligere med samme motiv fra 1942«.

Í stuttum hava vit her fingið at vita eitt sindur um tveir av grindadrápsmáln- ingunum hjá Mikinesi, og

hvussu tað bar til, at teir gjørdust almenn ogn.

Nú er so eitt triðja »dráp« komið fyri ein dag, og lógið er tað, at okkara fjølmiðlar ikki hava víst hesum eitt sindur óvanliga keypi áhuga, tí tað átti ikki at verið meira enn rímligt og natúrligt, at vit skattaborg- arar, sum hava goldið met- stóra upphædd fyri máln- ingin, fingi eitt og annað at vita um listaverkið og so- leiðis givið tí sjálvsagdan og óivað áhugaerdan identi- teg:

– *Nær er myndin málað?*
– *Hvussu stórus er máln- ingurin?*
– *Hvør hevur átt málning- in?*
– *Á hvørjari uppbodssølu varð hann keyptur?*
– *Var áhugin stórus á up- pbodssøluni?*
– *O.s.f.*

Kanska rætti viðkomandi (keyparin?) kundi greitt okkum eitt sindur frá hes- um.

Fagnaðardagur á Selatrað

TÍÐINDASKRIV
KFUM-skótarnar

leikar, sum KFUM-skótar- nir kunnu bjóða á Skóta- deplinum á Selatrað.

Á skránni verða fleiri tiltøk, sum skótabólkarnir kring landið skipa fyri. T.d. verður fiskibrunnur, forðar- renning, primitiv matgerð, skjótibreyt, klintriveggur, 21-spæl, tombola, kondi- bingo og kaffisøla.

Um hvítusunnuna er eisini LPK, sum er lands- patrúljukappingin hjá KFUM-skótunum, so tey vitjandi fáa eisini møgu- eing til íløgur á deplinum; men eisini at skipa fyri einum degi fyri børn, for- eldur og onnur áhugaði, har tey síggja teir góðu møgu-

kl. 13.00 – 17.00.

Skipað verður fyri báta- sambandi mill-

um Hósvík og Selatrað, so ikki er neyð- ugt at koyra so langt hjá teimum, sum koma út Havnini.

Vit vóna at fleiri vilja unna sær ein góðan dag á Selatrað 2. hvítusunnudag – við allari familjuni.

Fagnaðardagurin verður 4. juni – 2. hvítusunnudag

VIÐMERKINGAR

Kyoto sáttmálin - forðingar ella møguleikar

Eyðun Elttø,
landsstýrismann í olju- og umhvørvismálum

Herfyri bóru bæði føroyskir og altjóða fjølmiðlar tíðindi um, at landsstýrið hevur biðið Danmark tikið fyri- varni fyri Føroyum í sam- bandi við donsku staðfest- ingina av Kyoto sáttmálan- um um útleiðingar av vakstrarhúsgassum.

Havt hevur verið á lofti, at við oljuvinnuni fyri dur- um, og harvið eini hækking av CO2 útlátinum, ynskja vit ikki at binda okkum at skerja útlátið av vakstrar- húsgassum. Tískil verða vit sett í bás við USA, sum hevur tikið endaliga avgerð um ikki at seta Kyoto sátt- málan í gildi. Hetta meti eg vera eina óhepna saman- bering, tí enn hava Føroyar bara tikið eina fyribils støðu.

Sáttmálin um veðurlagsbroytingar
Hóast flestu fólk eru greið yvir, at størri og minni broytingar í veðurlagnum koma fyri, er ein stórur partur av heimsins veður- lagsserfrøðingum í dag tó á einum máli um, at vaksandi útlátið av vakstrarhúsgass- um, serliga CO2, fer at føra til varandi veðurlagsbroyt- ingar.

Í viðurkenning av hesi hóttan var Rio de Janeiro í 1992 vurtur fyri eini ráð- stevnu, hvørs ítökiliga úr- slit m.a. var ein sáttmáli um veðurlagsbroytingar – tann sonevnda klimakonven- tióinin, sum varð undir- skrivað av meir enn 150

londum. Endamálið er at skapa eina legu fyri út- leiðingum av vakstrahús- gassum, sum tryggjar, at ávirkanin á veðurlagið ikki gerst vandamikil fyri okk- um ella komandi ættarlið. Sáttmálin kom alment í gildi í 1994, umleið eitt ár eftir at Føroya Løgting hevði samtykt, at sáttmálin eisini skuldi galda fyri Føroyar.

Sáttmálin áleggur m.a. pørtunum at fáa til vega hagtøl yvir útlát av CO2 og øðrum vakstrarhúsgassum. Í Føroyum hava vit onki yvirliit yvir hesar útleiðing- ar, bert nakrar fáar upp- gerðir, sum í stóran mun eru grundaðar á innflut- ingin av brennievnum, og sum ikki eru nøktandi, tá ið vit skulu gera metingar av, í hvøn mun vit kunnu skerja okkara útleiðingar av vakstrarhúsgassum.

Kyoto sáttmálin

Tað gjørdist skjótt greitt, at málini í sáttmálanum um veðurlagsbroytingar, sum greitt er frá omanfyri, ikki vóru nóg vittfavnandi. Á eini ráðstevnu í Kyoto í 1997 varð ein iskoytissátt- málan undirskrivaður, sum bindur partarnar at skerja teirra útleiðingar av vakstrarhúsgassum við í meðal 5% grundað á útlátið í 1990. Málið skal náast í tíðarskeiðnum 2008-2012.

Danmark hevur vegna ríkið bundið seg at lækka útlátið við 8%. Um fyri- varni ikki verður tikið fyri Føroyum í sambandi við donsku ígildissetanina av Kyotosáttmálanum í 2002, er bindingin eisini galdandi fyri Føroyar.

Í hesum sambandi kann nevast, at Kyoto sáttmálin loyvir nøkrum londum at hækka teirra útlát, t.d. kunnu Noreg, Svøríki og Ísland hækka útlátið við ávíkavist 1%, 4% og 10%.

Lat meg gera greitt, at tað ikki er vantandi føroysk umhvørvisábyrgd, sum forðar okkum í at staðfesta Kyoto sáttmálan. Áðrenn

vit binda okkum til henda sáttmálan, eiga vit at fáa eitt haldgott yvirliit yvir útleiðingarnar av vakstrar- húsgassum í Føroyum seinnu árin. Ein náttúrligur partur av hesum arbeiði er eisini at meta um, hvussu ein møgulig oljuvinna fer at ávirka CO2 útlátið í Føroyum.

Ídnaðurin hevur seinnu árin sett nógva orku av til at menna tøkni, sum kann minka um útlátið av vakstrarhúsgassum, og framstig eru gjørd á økin- um. Eisini oljuvinnan ar- beiðir framhaldandi fyri at minka um CO2 útlátið í samband við oljufram- leiðslu. Í hesum sambandi er vert at nevna, at olju- málástýrið leggur dent á, at oljuvinnin brúkar fram- komna og umhvørvisvinar- liga tøkni til virksemið á landgrunninum.

Føroyar og Kyoto

Eg meti, at grundarlagið í løtuni er ov veikt at taka støðu til, hvørt Kyoto sátt- málin skal setast í gildi í Føroyum. Vit mugu fyrst hyggja nærri at, hvussu ásetingarnar í Kyoto sátt- málanum kunnu sameinast við ætlanirnar um eina før- oyska oljuframleiðslu.

Í løtuni verður kannað, hvussu arbeiðið við at fáa til vega hagtøl best kann skipast. Oljumálástýrið hevur verið í samband við útlendskar stovnar fyri at kanna møguleikarn fyri ráðgeving um málið. Av- gerð verður um stutta tíð tikin um, hvussu henda uppgáva skal leggjast til rættis.

Mín ætlan er eisini at kanna møguleikarnar sum liggja í Kyoto sáttmálanum, t.d. fyri keyp av kvotum og aðrar serligar reglur sum eru galdandi. Visir tað seg at bindingarnar í sáttmál- anum ikki seta nakra veruliga forðing fyri olju- framleiðslu, kunnu vit verða við í globala arbeið- inum at minka um CO2 útlátið, samstundis sum

okkara vinna kann menn- ast.

Okkara størsti trupuleiki í hesum sambandi er, at Føroyar eru eitt lítið land. Tískil vilja einstakar verk- ætlanir, sum innibera eitt stórt útlát av vakstrar- húsgassum, t.d. oljufram- leiðsla, hava eina stóra ávirkan á samlaða útlátið. Tað er neyvan gjørligt at loysa henda trupulleika við at skerja útlátið frá øðrum pørtum av samfelagnum. Tær avmarkingar vit kunnu seta í verk innan t.d. orkuframleiðslu, upphiting av húsum ella ferðslu muna ov lítið sammett við tann vøksurin í útlátinum, sum ein møgulig oljuvinna kann elva til. Í dag nýta vit longu umhvørvisvinarligar orku- keldur, t.d. koma um 40% av okkara streymfram- leiðslu frá vatnorku. Hesin parturin kann gerst størri, um aðrir orkumøguleikar so sum vind- og alduorka í framtíðini verða tikin í nýtslu í Føroyum.

Ísland hevur ein líknandi trupulleika. Tey hava eitt lutfalsliga lágt útlát av gassum, av tí at ein stórur partur av orkunýtsluni í Íslandi stavar frá um- hvørvisvinarligum orku- keldum, so sum jarðarhita. Tískil vilja verkætlanir við stórum útlátum, eins og t.d. okkara oljuvinna, beinanvegin síggjast aftur í hagtølunum sum ein vøkstur - og kunnu sum meginregla ikki setast í verk innan Kyoto sátt- málan. Ísland hevur av hesi orsök støðugt arbeitt fyri serstøkum reglum fyri lond, sum eru í eini líknandi støðu.

Tá vit hava fingið eitt fullgott yvirliit yvir okkara útlát og hava fingið innliit í møguleikarnar, ið liggja í Kyoto sáttmálanum, her- undir hvussu vit kunnu skipa okkara vinnu í fram- tíðini, verða vit vónandi til reiðar at gerast partur av Kyoto sáttmálanum.

Góðtaka ikki, at samráðingarrætturin verður skerdur

Javnaðarflokkurin

gera alt, sum stendur í okkara makt, fyri polit- iskt at forða samgonguni á slíkan hátt at skerja rættindini hjá løntakaru- num á føroyska arbeiðs- marknaðinum.

Bæði Javnaðarflokk- urin og fakfeløgini hava víst á møguleikan at floksins til framferðina hjá Figgjarmálastýrin- um í málinum um Teistan og Brimil.

• Javnaðarflokkurin fer á ongan hátt at góð- taka, at samráðingar- rætturin verður skerd- ur ella tikin frá pørt- unum á arbeiðsmarkn- aðinum.

• Javnaðarflokkurin átalur harðliga, at landsstýrið gjøgnum fútarættin roynir at troka arbeiðsrætt inn á føroyska arbeiðsmark- naðin.

Við at biðja Fútarættin døma í sáttmálatrætuni millum manningar- feløgini og figgjarmála- stýrið, hevur landsstýrið tikið ókreinkiliga sam- ráðingarrættin frá fak- feløgnum og uttan teirra luttøku latið upp í hendurnar á einum ”donskum” dómara einsamøllum at gera av, hvussu fakfelagsviður- skiftini í Føroyum skulu avgerast.

Hetta er enn grovari álöp á fakfelagsrørsluna, enn ein Arbeiðsrættur hevði megnað.

Um landstýrið á henda hátt vil noyða Arbeiðsrættin ígjøgnum, so skal greitt og týðilga sigast frá, at vit í Javn- aðarflokkinum fara at

gera alt, sum stendur í okkara makt, fyri polit- iskt at forða samgonguni á slíkan hátt at skerja rættindini hjá løntakaru- num á føroyska arbeiðs- marknaðinum.

Bæði Javnaðarflokk- urin og fakfeløgini hava víst á møguleikan at skipa ein viðkaðan gerð- arrætt at taka sær av trætum, sum í sáttmála- skeiðnum kunnu stinga seg upp millum partar- nar á arbeiðsmarknað- inum.

Vit ásanna, at ein viðkaður gerðarrættur kann vera neyðugur í ávísum førum. Men vit góðtaka als ikki, at arbeiðsgevarar í tíð og ótíð lata rættarskipanini upp í hendur at avgera trætur, sum eiga at loysast við samráðing- um millum partarnar.

At eingin sáttmáli enn er gjørdur millum Figgjarmálastýrið og partar av manningunum á Brimli og Teistanum er bæði synd og skomm, tí sjálvsagt skuldu allar sáttmálasamráðingar verið loknar, áðrenn skipini vóru klár at fara í sigling.

• Javnaðarflokkurin krevur, at Figgjar- málástýrið beinanveg- in tekur málið um Teistan úraftur fúta- rættinum.

Samstundis heitir Javnaðarflokkurin á manningarfeløgini og Figgjarmálastýrið um við samráðingum at fáa enda á sáttmálatrætuni, so manning, ferðafólk og vinna sleppa at brúka tann stásiliga Teistan.

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Ján Müller jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri:
Eiríkur Lindenskov eirkur@sosialurin.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eidesgaard justinus@sosialurin.fo
Marknaðardeldi: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Marjun Dalsgaard marjun@sosialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@sosialurin.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
John Johannessen john@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Turið Kjølbro turid@sosialurin.fo

Stefan í Skoríni stefan@sosialurin.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Sosialurin í Norðoyggjum:
Postmogva 231
Nólsoyar Pálsgeða 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@sosialurin.fo
Útgevandi/uppseting:
Sp/f Sosialurin
Prent: Prentmiðstøðin

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@socialurin.fo

Blaðið verður prentað mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰

Lýsingar					
Freistir:	Tekstlýsingar	Størrí lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir	
Týsdagsblaðið	Mán.kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12	
Mikudagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán.kl. 15	Mán. kl. 12	Mán. kl. 12	
Hósdagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12	
Fríggjadagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12	
Leygardagsblaðið	Frí. kl. 10	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12	
Størrí lýsingar, sum nógav arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettú freistir.					
Familhjálpláss má umbíðjast í góðari tíð.					

Stødd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarar er 4mm.

Serskatting av hjúnum

Flemming Mikkelsen,
løgtingsmaður

Atfinningar
Í fyrstu atløgu var tað samgongan, sum ikki kundi semjast um uppskotið, hóast tað var fult í samsvari við teirra egna samgongu-skjal.

Uppskotið, um serskatting av hjúnum, sum Flemming

Mikkelsen, vegna Sam- bandsflokkin, legði fyri

løgtingið, hevur vakt ans bæði fyri og ímóti.

Atfinningar
Í fyrstu atløgu var tað samgongan, sum ikki kundi semjast um uppskotið, hóast tað var fult í samsvari við teirra egna samgongu-skjal.

Síðani gjørdi Javnstøðu- nevndin vart við seg, og fanst hvassliga at uppskot- inum við tí ómotiveraðu yvirskriftini, at her var

talán um eina serliga skattalóg fyri giftar menn, og fastlæsing av kvinnum. Teinum á baki kom Kvinnusamskipan Føroya, sum harliga fanst at ætlan- ini at geva hjúnum serlig skattarrættindi, bara tí tey eru gift.

Gevur valmøguleikar

Hóast alt hetta negativa, vóru tað onnur, sum sóu nakað positívt í málinum, og sum tórdi at gera vart

við seg. Hesi søgdu sína hugsan um tær sam- felagsbroytingar, fram eru farnar í seinnu helvt av nú farnu øld, eisini innan familjuna, har foreldur, um tey vilja tað ella ikki, eru noydd at vera í vinnu, fyri at klára dagin og vegin.

Hesi mettu, at uppskotið var gott, tí hjún (serliga við børnum), eftir hesum fáa ein valmøguleika, um so er, at figgjjarligir møgu- leikar eru fyri, at annað av

foreldrunum kann vera heima og ansa børnunum.

Nú álíggur tað lands- stýrismanninum í skatta- málum at tilevna eitt lógar- uppskot, sum er í samsvari við uppskotið, sum lög- tingið samtykti.